

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α6**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604538

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα 18/03/2021

Αριθμός Απόφασης: 980

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. του άρθρου 10 της Δ.ΟΡΓ.Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»,

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017)

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 25-11-2020 και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της με ΑΦΜ κατοίκου, κατά της υπ' αρ. πρωτ. /12.11.2020 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ρόδου επί της υπ' αρ. πρωτ. /30.10.2020 αίτησης περί τροποποίησης της ρύθμισης του Ν.4611/2019, με μείωση του αριθμού των δόσεων και διαγραφή μέρους των προσαυξήσεων, μετά από συμφωνισμό που έγινε από χρήματα που προήλθαν από πώληση ακινήτου της προσφεύγουσας, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την με αριθ. /12.11.2020 απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ρόδου, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Ρόδου.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος Υπαλλήλου του Τμήματος Α6, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 25-11-2020 και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της με ΑΦΜη οποία κατατέθηκε εκπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθ. υπ' αρ. πρωτ. /12.11.2020 απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ρόδου δίνεται απάντηση επί της υπ' αρ. πρωτ. /30.10.2020 αίτησης περί τροποποίησης της ρύθμισης του Ν.411/2019, για διαγραφή μέρους των προσαυξήσεων, μετά από συμφωνισμό που έγινε από χρήματα που προήλθαν από πώληση ακινήτου, με εντολή της προσφεύγουσας να παρακρατηθεί από τον Συμβολαιογράφο από το τίμημα της αγοραπωλησίας.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, στρέφεται κατά της υπ' αριθ. υπ' αρ. πρωτ. /12.11.2020 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ρόδου αιτούμενη να υποχρεωθεί η φορολογική αρχή να την απαλλάξει από τις προσαυξήσεις και τους τόκους που επιβαρύνουν την οφειλή της λόγω της πλήρους και εφάπαξ εξόφλησης. Να της αποδοθεί άλλως να συμφωνηστεί οποιοδήποτε χρηματικό ποσό ήθελε να υπολογιστεί εκ των ανωτέρω απαλλαγών.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 63 παρ. 1, 285 παρ. 1 .."του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, 1 και 73 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας (π.δ. 331/1985, ΦΕΚ Α' 116) και 8 παρ. 4 του ν.δ. 4486/1965 (ΦΕΚ Α' 131), φορολογική διαφορά υπαγόμενη στην αρμοδιότητα των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων γεννάται από ατομικές διοικητικές πράξεις, με τις οποίες είτε επιβάλλεται αμέσως φορολογικό βάρος ή φορολογική κύρωση είτε κρίνεται αντικείμενο ευθέως συναπτόμενο με συγκεκριμένη φορολογική ή συναφή υποχρέωση, συνδεδεμένη με φορολογητέα ύλη ατομικώς ορισμένη, η οποία αμφισβητείται εν όλω ή εν μέρει με την προσφυγή (βλ. ΣτΕ 1357/2018, 288-290/2018, 3416/2017, 1215/2017, 1445/2016 7μ.). Εξάλλου, ως φορολογικές διαφορές, που υπάγονται στη δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων, νοούνται οι αναφερόμενες από εκτελεστές διοικητικές πράξεις που προβλέπονται ειδικώς από διάταξη φορολογικού νόμου και έχουν ως αποτέλεσμα την επέλευση έννομων συνεπειών για το φορολογούμενο, δηλαδή \$ι διαφορές που αναφύονται από τον καταλογισμό φόρων, δασμών, τελών και συναφώς δικαιωμάτων του Δημοσίου, καθώς και προστίμων και λοιπών χρηματικών κυρώσεων. Τέτοιες δε είναι εκείνες, με τις οποίες, επιβάλλονται σε βάρος των διοικούμενων φορολογικές επιβαρύνσεις είτε άμεσα, με τη μορφή της έκδοσης (φύλλου ελέγχου, πράξης προσδιορισμού φόρου κλπ., είτε έμμεσα, με τη μορφή απάντησης σε υποβληθείσα αίτηση, όπως για επιστροφή αχρεωστήτως / καταβληθέντων φόρων, για ανάκληση υποβληθείσας φορολογικής δήλωσης, για αναγνώριση κάποιας απαλλαγής κλπ., με την απαραίτητη προϋπόθεση, στην τελευταία περίπτωση, να παρέχεται στη φορολογική αρχή, από τις σχετικές διατάξεις, η αρμοδιότητα να επιληφθεί της

αντίστοιχης αίτησης. Συνεπώς, δεν δημιουργείται φορολογική διαφορά από την έκδοση μη εκτελεστής διοικητικής πράξης, όπως είναι η πράξη, με την οποία, η φορολογική αρχή, κατόπιν αίτησης του ενδιαφερομένου, που δεν υποβλήθηκε κατά ειδική διαδικασία του νόμου, απλώς πληροφορεί το διοικούμενο για τις εφαρμοσθείσες από αυτήν νομικές διατάξεις σε προηγούμενη κρίση της, που διενεργήθηκε κατά ειδική διαδικασία του νόμου, δεδομένου ότι δεν ανήκει στη δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων να αποφαινούνται επί διαφωνίας του ενδιαφερομένου προς τις απόψεις της φορολογικής αρχής, οι οποίες διατυπώνονται με πράξη πληροφοριακού χαρακτήρα (πρβλ.Στ3510/2000,3121/2000,2095/1997,576/1995). Ακόμη, σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής κατά μη εκτελεστής διοικητικής πράξης, η εκδιδόμενη επί της ενδικοφανούς προσφυγής απόφαση στερείται και αυτή εκτελεστότητας και, συνεπώς, απαράδεκτος ασκείται κατά αυτής το ένδικο βοήθημα της προσφυγής (πρβλ.ΣτΕ1142/2017,351/2012,2286/2009 κ.ά.). Το αυτό δε ισχύει και στην περίπτωση που δεν προβλέπεται η άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής κατά μίας διοικητικής πράξης, οπότε η απόφαση που εκδίδεται επί της προσφυγής που ασκήθηκε κατά αυτής ως ενδικοφανούς στερείται εκτελεστότητας (βλ. ΣτΕ 1357/2018 7μ.)

Επειδή, περαιτέρω, ο κυρωθείς με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (Α' 97) Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.), ορίζει, στο άρθρο 63, ότι: «1. Με την επιφύλαξη όσων ορίζονται σε ειδικές διατάξεις του Κώδικα, οι εκτελεστές ατομικές διοικητικές πράξεις ή παραλείψεις, από τις οποίες δημιουργούνται κατά νόμο διαφορές ουσίας, υπόκεινται σε προσφυγή. 2.... 3. Στις περιπτώσεις που από το νόμο προβλέπεται, κατά της πράξης ή της παράλειψης, διοικητική προσφυγή, η οποία ασκείται, μέσα σε ορισμένη προθεσμία, ενώπιον του ίδιου ή ιεραρχικώς προϊσταμένου ή άλλου ειδικώς κατεστημένου οργάνου και συνεπάγεται τον έλεγχο της πράξης ή της παράλειψης κατά το νόμο και την ουσία (ενδικοφανής προσφυγή), το ένδικο βοήθημα της προσφυγής ασκείται παραδεκτώς μόνον κατά της πράξης που εκδίδεται για την ενδικοφανή προσφυγή...Το κατά τις προηγούμενες περιόδους απαράδεκτο του ένδικου βοηθήματος της προσφυγής κατά πράξης ή παράλειψης κατά της οποίας προβλέπεται από το νόμο η άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής, δεν ισχύει αν η αρμόδια διοικητική αρχή παρέλειψε να ενημερώσει πλήρως, κατά οποιονδήποτε τρόπο, τον ενδιαφερόμενο, τόσο για την υποχρέωση, όσο και για τους όρους, άσκησης της ενδικοφανούς προσφυγής» και στο άρθρο 66, όπως η παράγραφος 2 αυτού αντικαταστάθηκε, εντέλει, με το άρθρο πρώτο υποπαρ. ΙΓ2 υποπερ. 2α του ν. 4093/2012 (Α' 222/12.11.2012), ότι: «1. η προσφυγή ασκείται μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών, η οποία αρχίζει: Α. Σε περίπτωση ρητής πράξης: α) Για εκείνους τους οποίους αφορά: ί. από την κατά νόμο επίδοση της σε αυτούς, ή η. σε κάθε άλλη περίπτωση, από τότε που αυτοί έλαβαν αποδεδειγμένως πλήρη γνώση του περιεχομένου της. Β[...] Β.. Σε περίπτωση παράλειψης, από τη συντέλεση της. 2. α. Εξαιρετικώς στις φορολογικές και τελωνειακές διαφορές εν γένει η προσφυγή ασκείται εντός τριάντα (30) ημερών και η προθεσμία για την άσκηση της αρχίζει όπως ορίζεται

στην προηγούμενη παράγραφο ο β) [...]». Τέλος, με την υποπερ.3 της αυτής υποπαραγράφου, του άρθρου πρώτου του νόμου 4093/2012 ορίζεται ότι: «3. Η ρύθμιση της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του άρθρου 66 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως προστίθεται με την περίπτωση 2 της παρούσας υποπαραγράφου, καταλαμβάνει πράξεις που εκδίδονται ή παραλείπεις που συντελούνται μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου». Εξάλλου, στο άρθρο 67 παρ. 1 του Κ.Δ.Δ. ότι: «1. Η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής διακόπτεται, για μια μόνο φορά, με την άσκηση κάθε διοικητικής προσφυγής, πλην εκείνης που προβλέπεται από τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 63. Το κατά την προηγούμενη περίοδο αποτέλεσμα επέρχεται ακόμη και αν η διοικητική προσφυγή έχει απευθυνθεί σε αναρμόδιο διοικητικό όργανο. Η διάταξη της παραγράφου αυτής δεν έχει εφαρμογή κατά την εκδίκαση των φορολογικών εν γένει διαφορών». Τέλος, ο ίδιος Κώδικας ορίζει στο άρθρο 60 ότι: «1. Οι προθεσμίες που ορίζονται από το νόμο ή από τα δικαστήρια αρχίζουν την επόμενη ημέρα από εκείνη κατά την οποία συντελέστηκε το γεγονός που αποτέλεσε την αφετηρία τους και λήγουν στις επτά (7) το βράδυ της τελευταίας ημέρας, αν δε αυτή είναι αργία, την ίδια ώρα της αμέσως επόμενης εργάσιμης ημέρας... 2...», και στο άρθρο 61 ότι : «1. Οι προθεσμίες που αρχίζουν με την επίδοση εγγράφου τρέχουν και εναντίον εκείνου με παραγγελία του οποίου έγινε η επίδοση. 2... 5. Οι προθεσμίες της παρ. 1, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, έχουν ανατρεπτικό χαρακτήρα, η δε τήρηση τους εξετάζεται από το δικαστήριο και αυτεπαγγέλτως...». Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι για την έναρξη της 30νθήμερης προθεσμίας άσκησης προσφυγής ουσίας ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων κατά ρητής διοικητικής πράξεως απαιτείται, κατ' άρθρο 66 παρ. 1 περ. α' Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, είτε επίδοση της πράξης, είτε πλήρης γνώση του περιεχομένου της (πρβλ. ΣτΕ 170/2015, 3575-7/2013, 2436-7/2012 7μ., 2034-6/2011 Ολόμ., 193, 1309/2006, 3696/2005, 627/2002, 3761/1999/537-540/1998, 3220/1990). Εξάλλου, κατά την έννοια της ίδιας διατάξεως, απαιτείται για την κίνηση της εν λόγω προθεσμίας αποδεδειγμένη [δηλαδή προκύπτουσα είτε από συγκεκριμένα στοιχεία του φακέλου ή συγκεκριμένα και αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά ικανά να στηρίζουν βέβαιη δικανική πεποίθηση (βλ. ΣτΕ 120-3/2014), είτε συνομολογούμενη από τον ίδιο τον προσφεύγοντα] και πλήρης γνώση της προσβαλλομένης πράξεως, ως τέτοιας νοούμενης της γνώσης ολόκληρης της πράξης (πρβλ. ΣτΕ'604/1995 7μ.) και των αιτιολογιών της (βλ. ΣτΕ 1484/2010, καθώς και ΣτΕ 981, 1079/2011, 246/2008).

Επειδή, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων με ενδικοφανή προσφυγή και περαιτέρω με προσφυγή ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων προσβάλλονται μόνο οι εκτελεστές πράξεις οι οποίες εκδίδονται από τις διοικητικές αρχές. Τέτοιες δε δεν αποτελούν τα έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα.

Επειδή, στην υπ αρ. πρωτ./30-10-2020 ρητή αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ρόδου, στην οποία αναφέρεται ότι: «Σε απάντηση της υπ. αριθ./30-10-2020 αίτησης σας, σας γνωρίζουμε ότι ο Ν. 4611/2019 , για τη πίστωση των ποσών από παρακράτηση προβλέπει τα κάτωθι:

1. Άρθρο 106 Πίστωση ποσών από παρακράτηση ή συμψηφισμό ή πράξεις εκτέλεσης .

<< Τα ποσά που εισπράττονται κατά τη διάρκεια της ρύθμισης από την παρακράτηση ποσοστού απαίτησης του οφειλέτη λόγω της χορήγησης αποδεικτικού ενημερότητας και βεβαίωσης οφειλής του άρθρου 12 του ν.4174/2013 η κατόπιν συμψηφισμού του άρθρου 83 του ν.δ.356/1974 καλύπτουν δόση ή δόσεις της χορηγηθείσας ρύθμισης, εφόσον δεν πιστώνονται διαφορετικά. >> 2.Τα υπ. αριθμ. Πρωτ. Δ. ΕΙΣΠΡ.Α 1012043 ΕΞ 2020 Έγγραφο της Διεύθυνσης εισπράξεων Τμήματα Α', Β' προβλέπει τα κάτωθι:

«Σε ότι αφορά την πρόωρη εξόφληση του συνόλου του υπολοίπου της υπαχθείσας στην ανωτέρω ρύθμιση οφειλής κατόπιν πίστωσης ποσών από παρακράτηση από αποδεικτικό Ενημερότητας και διενέργειας συμψηφισμού (στην περίπτωση που η ημερομηνία συνάντησης των ανταπαιτήσεων είναι μεταγενέστερη της αίτησης ρύθμισης) κατά τις διατάξεις του άρθρου 83 του Κ.Ε.Δ.Ε. , ο οφειλέτης θα τύχει περαιτέρω απαλλαγών επί των προσαυξήσεων και τόκων εκπρόθεσμης καταβολής που επιβαρύνουν τις υπαχθείσες στη ρύθμιση των άρθρων 98-100 οφειλές , από αυτές που του έχουν χορηγηθεί , εφόσον έχει επιλέξει (με αίτηση του) την εφάπαξ εξόφληση της ρύθμισης ή τη μετάπτωση σε μικρότερο αριθμό δόσεων .>>

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 106 του Ν.4611/2019, για τη πίστωση των ποσών από παρακράτηση προβλέπονται τα κάτωθι: «Τα ποσά που εισπράττονται κατά τη διάρκεια της ρύθμισης από την παρακράτηση ποσοστού απαίτησης του οφειλέτη λόγω της χορήγησης αποδεικτικού ενημερότητας και βεβαίωσης οφειλής του άρθρου 12 του ν.4174/2013 η κατόπιν συμψηφισμού του άρθρου 83 του ν.δ.356/1974 καλύπτουν δόση ή δόσεις της χορηγηθείσας ρύθμισης, εφόσον δεν πιστώνονται διαφορετικά».

Επειδή, το υπ' αριθ. πρωτ. Δ.ΕΙΣΠΡ.Α1012043ΕΞ2020 έγγραφο της Διεύθυνσης Εισπράξεων Τμήματα Α', Β' προβλέπει τα κάτωθι: «Σε ότι αφορά την πρόωρη εξόφληση του συνόλου του υπολοίπου της υπαχθείσας στην ανωτέρω ρύθμιση οφειλής κατόπιν πίστωσης ποσών από παρακράτηση από αποδεικτικό ενημερότητας και διενέργειας συμψηφισμού (στην περίπτωση που η ημερομηνία συνάντησης των ανταπαιτήσεων είναι μεταγενέστερη της αίτησης ρύθμισης) κατά τις διατάξεις του άρθρου 83 του Κ.Ε.Δ.Ε., ο οφειλέτης θα τύχει περαιτέρω απαλλαγών επί των προσαυξήσεων και τόκων εκπρόθεσμης καταβολής που επιβαρύνουν τις υπαχθείσες στη ρύθμιση των άρθρων 98-100 οφειλές, από αυτές που του έχουν χορηγηθεί, εφόσον έχει επιλέξει **(με αίτηση του)** την εφάπαξ εξόφληση της ρύθμισης ή τη μετάπτωση σε μικρότερο αριθμό δόσεων».

Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, συνάγεται σαφώς ότι σκοπός της θέσπισης της διαδικασίας της ενδικοφανούς προσφυγής είναι μεταξύ άλλων η λειτουργία ενός σταδίου προελέγχου για εκείνες τις υποθέσεις που πρόκειται να εισαχθούν ενώπιον της δικαιοσύνης με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής, κατά συνέπεια, στο πεδίο εφαρμογής της ενδικοφανούς προσφυγής υπάγονται οι πράξεις, οι οποίες με βάση το προϊσχύον καθεστώς προσβάλλονταν απευθείας στα δικαστήρια με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής (άρθρο 63 επ. Κ.Δ.Δ.).

Επειδή, εξάλλου, η δυνατότητα άσκησης προσφυγής αφορά σε πράξεις, εκ των οποίων απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφύονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου) και όχι σε πράξεις που εκδίδονται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης, κατά των οποίων προβλέπεται η άσκηση ανακοπής προς επίλυση διαφορών αναφερόμενων στο στάδιο της είσπραξης των βαρών αυτών (πρβλ. ΣΤΕ 2864/1996, 3354/1991).

Επειδή, στην εξεταζόμενη υπόθεση, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι **απαραδέκτως υποβάλλεται στην Υπηρεσία μας ενδικοφανής προσφυγή** κατά της κατά της υπ' αρ. πρωτ./12.11.2020 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ρόδου καθότι αυτή δεν αποτελεί φορολογική διαφορά που αναφύεται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών και κατά συνέπεια δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Κ.Φ.Δ. και της διοικητικής διαδικασίας της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, οπότε κατά της πράξης αυτής είναι δυνατή μόνο η άσκηση ανακοπής, σύμφωνα με τα άρθρα 217 και επόμενα του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.) και 73 του Κ.Ε.Δ.Ε. Συνεπώς η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαραδέκτη.

Αποφασίζουμε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 25-11-2020 και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της με ΑΦΜ, **ως απaráδεκτη**.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η/Ο Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΙΛΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΣΚΟΥΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΩ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της .